

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 18 Stycznia r. s. 1852 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 6 stycznia.

Przez nas wyższy rozkaz dzienny, d. 1 t. m., podniesieni, za odznaczenie się w służbie, *Półkownicy*: Naczelnik Rysowni Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Jenerał Inspektora wydziału inżynierskiego Korpusu inżynierów *Sapożników* do 4tej klasy, z pozostaniem w obowiązkach dotychczasowych — *Na Jenerał-Majorów*: Korpusu Paziów *Szebeka 1szy*, ze starszeństwem w porównaniu z rówieśnikami i przeznaczony zostawać przy Głównym Naczelniku Korpusu Paziów i wszystkich lądowych i Dworzeńskiego półku. — Sprawujący obowiązek Wice-Dyrektora Departamentu Kommissoryatskiego w Ministerjum Woyskowym, półku grenaderskiego sybirskiego *Chrapaczew*, z potwierdzeniem na Dyrektora tegoż Departamentu. — *Naznaczeni*: Liczący się w Armii Jenerał-Porucznik *Malinowski 1szy*, Naczelnikiem 20tej dywizyi pieszej — Dowódca 2giej brygady 26tej dywizyi pieszej Jenerał-Major *Fezi*, dla znajdowania się przy Oddzielnym Korpusie Kaukaskim. (R. I.)

— W 157 Nrze Kurjera Litewskiego r. z. umieściliśmy nas wyższy Jego CESARSKIEJ MOŚCI Manifest, dattowany d. 6go grudnia r. z., o nowém urządzeniu zgromadzeń i wyborów dworzeńskich. Główne przepisy tego urządzenia są następujące: 1) Zgromadzenia dworzeńskie bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze bywają co trzy lata, drugie w osobnych zdarzeniach; nadto dzielą się jeszcze na *Gubernialne* i *Powiatowe*. 2) Oprócz wyborów do różnych obowiązków, Dworzeństwo może na zwyczajnych zgromadzeniach Gubernialnych czynić narady o swoich potrzebach i pożytkach, i przedstawiać o nich przez Marszałka Gubernialnego do Zwierzchnika Gubernii, Ministerjum Spraw Wewnętrznych, a nawet do CESARSKIEGO MAJESTATU; w ostatniem zdaniu mogą być, na zapotrzebowanie Rządu, wyznaczani Deputaci, dla objaśnienia zażeń Dworzeństwa. 3) Zebrania Dworzeńskie składają się z Dworzan dziedzicznych, z których jedni mają prawo głosowania w sprawach Zgromadzenia, a drudzy go nie mają, ale mogą się znajdować na Zgromadzeniu. Prawa głosu używa każdy dworzanie nienagannego sprawowania się, który przyszedł do lat zupełnych, zapisany do księgi rodowości tej gubernii, której Zgromadzeń chce być uczestnikiem, ma w niej nieruchomą własność, a przytém otrzymał w służbie, przynajmniej 14tej klasy rangę, albo jeżeli już wystąpił trzy lata z wyboru Dworzeństwa. Bydź na Zgromadzeniu, bez uczestnictwa w jego postanowieniach, mogą wszyscy dziedziczni Dworzanie. 4te) Prawo głosu jest dwojakie: można mieć głos we wszystkich postanowieniach Zgromadzenia, prócz wyborów, albo i w tych ostatnich. Pierwszego używają Dworzanie dziedziczni, dopełniający wszystkich wyżej wyrażonych warunków; drugiego ci tylko z nich, którzy mają 100 dusz, albo 3000 dziesięcin nieosiadłej ziemi w jednej gubernii albo częściami w różnych guberniach; w obu stolicach, w Kaukaskim i Bessarabskim Obwodach i w Gubernii Tauryckiej prawa tego używają Osoby, posiadające majątki innego rodzaju (domy, *dacze**), sady przynoszące lub mogące przynosić 2000 rub. dochodu.

Dworzanie, mający bezpośredni głos na wyborach, mogą postać na swoim miejscu na Zgromadzenie synów, naybliższych krewnych i nawet ubocznych, łączących w sobie warunki w art. 5 opisane. 5te) W majątku, nierozdzielnie posiadanym, może być tylu wybierec, ile w nim jest zupełnych działów (każdy za 100 dusz lub 3000 dziesięcin ziemi). Dworzanie, niemający zupełnych działów, łączą się i posyłają od siebie pełnomocnika. 6te) Tracą prawo uczestnictwa w czynnościach Dworzeństwa ci z Dworzan, których zabroniono przeznaczać do obowiązków lub którzy wzięci są w opiekę za nadużycie obywatelskiej władzy. 7me) Dworzeństwo zabroniono czynić postanowienia przeciwne prawom; ale przedstawienia do Zwierzchności Gubernialney i Wyższego Rządu o potrzebach Dworzeństwa, o powściągnięciu miejscowych nadużyć, albo o uprzątnięciu niedogodności, dostrzeżonych w miejscowym zarządzie, chociażby one wynikały z ogólnego postawienia, nie uważają się za przeciwne prawom, kiedy są wykładane z zachowaniem wszelkiej przyzwoitości. 8me) Na obowiązki z wyboru Dworzeństwa mogą być wybierani wszyscy dziedziczni Dworzanie, nie wyłączając i tych, którzy w służbie jeszcze nie byli, i nadto (tylko do niektórych obowiązków) Dworzanie osobiści, w Gubernii zamieszkałi. 9) Każdy Dworzanie może bydź wybranym; ale zostawszy wybranym nie może już wyznać się od przyjęcia obowiązku. 10) Dworzeństwo wybiera do obowiązków następujących, do których przywiązane są przez czeskie urzędowania różne klasy: Gubernialnych lub Obwodowych Marszałków Dworzeństwa (4ta klasa), Prezydentów Izb Kryminalnego i Cywilnego Sądu, Sędziów Sumniennych, Honorowych Kuratorów Gimnazyów (6ta klasa), Zasiadających w Izbach, Obwodowych i Sumniennych Sądów (7ma klasa), Członków Komisji narodowego przeżywienia (8ma klasa), Deputatów do układania Księgi dworzeńskiej rodowości i Sekretarzów Dworzeństwa (6 klasa), Powiatowych Marszałków Dworzeństwa (6 klasa), Sędziów Powiatowych (7ma klasa), Ziemskich Sprawników (8ma klasa), Zasiadających Sądu Powiatowego (9ta klasa) i Zasiadających Sądu Ziemskiego (10 klasa); nadto w Gubernii Sankt-Petersburskiej Członków Rady Kredytowych Ustanowien Państwa; w Guberniach: Wileńskiej, Grodzieńskiej, Podolskiej i Mińskiej Prezydentów i Sędziów Gubernialnego Granicznego Apellacyjnego Sądu. 11te) Wybory na obowiązki do części zarządowej czynią się na trzy lata, do części sądowej i na Sprawników Ziemskich na sześć lat. 12te) Marszałkowie Gubernialni Dworzeństwa, Prezydenci Izb, Sędziowie Sumnienni, i Honorowi Kuratorowie Gimnazyów potwierdzają się na te urzędy przez Jego CESARSKĄ MOŚĆ. 13te) Służący z wyborów Dworzeństwa uważają się w rzeczywistości służbą Państwa, mają prawo do znaku dystynkcyi nieskazitelnej służby, i przedstawiają się do nagród następujących: Marszałkowie Dworzeństwa Gubernialni i Powiatowi, Urzędujący w Zgromadzeniu Deputacyjnym i Sekretarze Dworzeństwa, występujący trzy trzylecia, i zostawszy wybranymi na czwarte, mają prawo do otrzymania orderu S. Włodzimierza 4go stopnia; Marszałek Dworzeństwa, mający już ten order, przedstawia się do orderu S. Anny 2go stopnia; również przedstawia się do tego ostatniego i ten Marszałek, który po trzech trzyleciach służby jeszcze przez dwa

*) *Dacze*, fowark, majątność ziemska, grunt, dom za miastem.

trzylicia. Marszałkowie Dworzeństwa mogą być przedstawiani i do orderu s. Anny 2go stopnia, przyzobionego koroną, i do orderu s. Włodzimierza 3iego stopnia. Urzędnicy, służący z wyborów Dworzeństwa w zarządowym i sądowym wydziale, otrzymują płacę, ordery i prawo do pensyi, jak w cywilney służbie. i 14te) Służący z wyboru Dworzeństwa podlegają teyże odpowiedzialności, co i urzędnicy cywilni. (P.P.)

(W zupełności przełożoną też ustawę dla większey dogodności Szanownych Prenumeratorów, będziemy w takich oddziałach umieszczali, ażeby potem mogli z nich sobie złożyć jedną książkę.)

— Ł u c k . —

Dnia 6 grudnia r. b. w dniu Imienia NAYJAŚNIERSZEGO PANA, byliśmy świadkami nowych jeszcze w tém mieście świetności. Zapowiedziane przedtém pisma ogłosiły, iż ma się odbyć uroczyste przybycie do katedry Łuckiey, dla urzędowego jey zajęcia, w myśl praw i przepisów kościoła, przez JW. Michała Jana Piwnickiego Biskupa Łuckiego i Żytomierskiego, Członka IMPERATORSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego i Towarzystwa Agronomicznego Petersburskiego, Orderow S. Włodzimierza 3, i S. Anny 2 klasy Kawalera. Odgłos dzwonow we wszystkich kościołach, przybycie Pasterza oznaymił. Przy wejściu do drzwi kościoła muzyka marszem tryumfalnym odezwiała się. W tym, wiekiem obciążony, JW. Biskup Podhorodeński, kawaler orderów, z wodą święconą, na czele licznego Duchowienstwa spotkał, gdzie w języku łacińskim miał do wspomnianego Biskupa Dyecezalnego mowę, w której od kapituły łuckiey i całego kleru duchownego hołd złożył, oraz w duchu apostołskim obowiązek prawego Pasterza wyłożył na co JW. Biskup Piwnicki, w tymże języku wymownie odpowiedział.

Nastąpił późniy processya do tronu biskupiego, gdzie JW. Biskup Piwnicki, zasiadłszy odbierał hołdy. Od kapituły łuckiey W. JX. Marcin Krzyżanowski, Prałat Schol. w języku łacińskim, od kapituły ołyckiey Prałat Schol. W. JX. Józef Piaskowski w języku polskim, od duchowienstwa S. Dominika Przewielebny Prowincyał X. Roch Mysłowski S. T. D. w polskim języku, od zakonu XX. Trynitarzów Przewielebny także Prowincyał X. Onufry Białecki S. T. D. w języku łacińskim, X. Józef Warchowski M. S. T. miansyonarz katedralny, i kapelan szkoły łuckiey, w łacińskiej od kleru mowie, nakoniec od stanu nauczycielskiego dozorca szkoły łuckiey Bazyli Zienowicz Radca honorowy w języku polskim, złożyli powinszowania i poruczali swoje zgromadzenia Jego Pasterskiej opiece. Na co JW. Biskup odpowiedział mową stosowną do okoliczności, i do wszystkich stanów. Późniy solenna msza s. przez JW. Biskupa dyecezalnego nastąpiła, w śródku której W. JX. Michał Sylwestrowicz S. T. D. Kanońik katedralny łucki, miał kazanie o znacności urzędu biskupiego, i biczci, jaka się jemu należy. W końcu Mszy s. przez JW. Biskupa błogosławienstwo dane, pocztém z powodu Imienia NAYJAŚNIERSZEGO PANA, śpiewane było *Te Deum Laudamus*, późniy na czele zebranego obywatelstwa, JW. Józef Czarnaoluski Marszałek powiatu Łuckiego, w języku francuzkim powinszowania złożył. U stołu spełniane były toasta za zdrowie NAYJAŚNIERSZEGO PANA. Po obiedzie Nauczyciel D. J., odą ten obchod zakończył. Wieczorem miasto było oświecone.

— W Łucku na Wołniu, 15 grudnia, korzec żyta zł. p. 10, pszenicy rubli 2, jęczmienia zł. p. 8, owsa 5, jagły 18, fasoli 15, słoniny oko (3 funty) zł. 2 gr. 12, mięsa gr. 12; masła garniec zł. 6, wódki zł. 3 i gr. 10, piwa gr. 20. (Art. nadeśt.)

Warszawa dnia 19 Stycznia.

Kommissya Województwa Kaliskiego, otrzymawszy drogą urzędową wiadomość: że z woli NAYJAŚNIERSZEGO PANA, Korpus Kadetów w Kaliszu ma być zniesiony w taki sposób, że 1. Ka-

decy na funduszu skarbowym będący; przeniesieni zostaną w części do Korpusu Kadetów w Moskwie, w części do Korpusów Kadeckich w Petersburgu. 2. Kadeci zaś na pensyi w tymże Korpusie zostający, odebrani być mogą.

Kommissya wojewódzka wzywa rodziców i opiekunów młodzieży, w punkcie 2 wymienionej, aby tak względem odebrania synów lub wychowalców swoich, jako też względem złożenia deklaracyi na piśmie, iż sobie życzą przeniesienia ich do Korpusów Kadeckich Państwa Rossyjskiego, zgłosili się niezwłocznie do JW. Naczelnika Wojennego Województwa Kaliskiego.

W Kaliszu dnia 10 stycznia 1832 r.

Prezes: Szmiddecki.

Sekretarz Jiny Przedpelski.

Uniwersytet lipski utracił w końcu zeszłego roku powszechnie wielbionego Profesora teologii, Jana Filmon, posiadającego wysokie talenta.

W tych dniach przybyło do Warszawy z Gdańska 28 officerów różnego stopnia półku Gwardyi Strzelców Konnych bytego wojska Polskiego.

— Dnia 20 —

Przez postanowienia z dnia 17 b. m., Rząd Tymczasowy mianował: P. Herkulesa Chylińskiego, byłego Kommissarza Obwodu Kujawskiego, Kommissarzem Obwodu Gostyńskiego. — Leona Jelskiego, b. Kommissarza Obwodu Sandomierskiego, Kommissarzem Obwodu Stanisławowskiego. — Antoniego Hincza, Inżyniera Województwa Podlaskiego, Kommissarzem Obwodu Siedleckiego. — Wincentego Piątkowskiego, Adjunkta Dozorcę Miast, Kommissarzem Obwodu Miechowskiego. — Wincentego Kasprowicza, Sekretarza Jenerałnego Kommissy Województwa Podlaskiego, Kommissarzem Wydziału Policyjno-Wojskowego w teyże Kommissyi. — Macieja Wentz'a, Buchhalterem 1szej klasy w Banku Polskim, Buchalterem Jenerałnym w tymże Banku.

— Obrząd religiny (według rytu Greckiego) Święcenia Jordanu czyli Pamiątki Chrztu Zbawiciela, onegdaj w tuteyszej stolicy uroczysto był obchodzony. Wszystkie półki piechoty, jazdy, tudzież artyllerya, składające garnizon Warszawy, w największey paradzie towarzyszyły temu obrzędowi. Po nabożeństwie w Kaplicy Zamkowej, w obec JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, tudzież bardzo znaczney liczby znakomitych osób wojskowych i cywilnych, processya udała się nad Wisłę, gdzie poświęcenie wody zostało odbytém, a w tymże czasie ciągle strzelano z armat, będących na tarasie Zamkowym i na bateriach Pragi. Pocztém całe wojsko w paradzie przeciągało przed JO. Xięciem Feldmarszałkiem. Przytaczamy uwagę, że JO. Xięciem Feldmarszałkiem w przeciągu kilku lat w bardzo odległych miejscach, jako Wódz zwyciężkiego wojska i Rządca zdobytych krajów, ten starożytny religiny odbywał obrząd; i tak: w roku 1827 nad rzeką Arax, w roku 1828 w głębi Persyi w Tauris, w roku 1830 nad Eufratem, gdzie po upłynieniu 9 wieków z niewymowną radością i tryumfem Chrześcian, w obec wojsk Rossyjskich, tudzież mnóstwa Ormian, Greków, a nawet Muzułmanów, święta pamiątka Chrześcianstwa wznowiona została.

Onegdaj, jak zwykle corocznie, processya z Kościoła XX. Bazylianów przez ulicę Miodową Długą i Mostową odbyła się nad Wisłę, gdzie odprawiono stosowne nabożeństwo, a JX. Chrzanowski, Zakonu S. Dominika, do małego ludu miał Kazanie. Cechy z swemi Chorągiewami towarzyszyły tey processyi. (G. W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 6 stycznia.

Wczora Król jenerałowi Belliard dał prywatną audyencyą i pracował z ministrami handlu i woyny.

— Zdrowie hr. Sebastiani codzien się polepsza dwa razy przyymował już odwiedziny prezydenta rady ministrów.

— Z *Brestu* donoszą, że tam 1000, a z *Tulonu* że tam 300 maytków i żołnierzy morskich na półroczny urlop ma być puszczonych.

— Wojsko północne przez rozrządzenie ministra wojkowego z dnia 31 grudnia, względem jego utrzymania, z początkiem tego roku, powrócone zostało na stopę pokoju.

— Od kilku dni, mnóstwo deputowanych środkowych, którzy dotąd jeszcze nie byli kawalerami Legii honorowej, noszą wstążkę tego orderu w guziku. Jest to postrzeżenie niektórych gazet opozycyjnych, chociaż *Monitor* o ich mianowaniu zgola nic nie donosi.

— Według doniesień z *Tulonu* pod 31 grudnia, fregata *Ifigenia*, na której znajduje się kontradmirał *Hugon*, do *Lewantu* wypływa, dla uważania poruszeń w *Grecyi*.

— Gazeta *Tribuna* wczoraj, za kilka artykułów, między innymi o zmýslonym przedsięwzięciu uczynienia abdykacyi przez Króla na Xięcia Orleańskiego, została skonfiskowana. Już to od rewolucyi lipcowey przydarza się jej trzydziesty raz. (G. P. S.)

— Dnia 7 —

Wczora na birży rozszła się pogłoska, o śmierci generała *Lafayetta*. Jednakże według gazety *Courrier-Français*, ma się on lepiej i wkrótce wychodzić z szpitala.

— Wczoraj wieczorem do pośta hiszpańskiego przybiegły trzy gońce z *Madrytu*, którzy wczora wysłani zostali do *Londynu*, *Wiednia* i *S. Petersburga*.

— Gubernator wysp Jońskich, *Sir Fryderyk Adams*, z *Londynu* tu przybył, i za kilka dni ma się napowrót udać do miejsca swego przeznaczenia.

— Jedna z gazet donosiła wczora, że *Napoleon* temu urzędnikowi, który w mowie publicznej, pierwszy po rewolucyi, użył wyrazu *poddany*, dał nagrody 500,000 fr. Tym urzędnikiem był wielki mistrz uniwersytetu, *P. Fontanes*. (G. P. S.)

ANGELIA.

Londyn d. 3 stycznia.

Zdrowie Xięcia *Wellingtona* od dwóch dni znacznie się polepszyło. Według Gazety *Times*, wspomniany Xiąże nie będzie mógł jednak znaydować się na pierwszych posiedzeniach Izby wyższej, po rozpoczęciu znowu obrad parlamentowych.

— Z różnych miejsc Anglii i Szkocyi, ciągnie wojsko do Irlandyi, gdzie również oddziały piechoty i jazdy udają się w głąb tej prowincyi. Zauwany *Lawless* odprawił nie dawno podróż w Irlandyi, i d. 27 z. m., polityczne towarzystwo Irlandzkie, odbyło znowu zgromadzenie w *Dublinie*.

— Rozchodzi się tu pogłoska o przedłużeniu zawieszenia broni między Belgią i Hollandyą, za zezwoleniem wszystkich wielkich Mocarstw.

— Umieszczone w tutejszych gazetach wiadomości z *Bahii* dochodzą do dnia 28 października, a z *Rio-Janeiro* do 29 tegoż miesiąca. Nowe przełożenia ze strony Anglii, względem szkody zrządzoney handlowi, przyjęto z niechęcią.

— Dnia 5 —

Gazeta *Sun*, pisze w swoim doniesieniu głośnym: — „Dowiadujemy się z dobrego źródła prywatnego, iż układy względem sprawy Belgijskiej, mają wziąć pomyślny obrót, i że wkrótce zniknie wszelka obawa nieporozumień między wielkimi Mocarstwami.”

— Gazeta *Morning Herald* wyraża: — „Pomimo twierdzeń powtarzanych przez kilku kolegów naszych, względem ważnych zapytań, roztrząsanych na konferencyi, otrzymujemy atoli z bardzo dobrego źródła zapewnienie, iż wczoraj późno wieczorem wszyscy pełnomocnicy byli jeszcze tego zdania, iż od właściwych swoich rządów, otrzymają zatwierdzenia jeszcze przed upływieniem ustanowionego terminu.” — Gazeta *Courrier*, udziela ten artykuł bez żadnej uwagi.

— Hrabia *Grey* wyjechał wczoraj przed południem do *Brighton*.

— Xiążeta *Esterhazy* i *Talleyrand*, oraz *Baron Wessenberg*, mieli wczoraj wieczorem kilkogo-

dzinną naradę z Lordem *Palmerston*, poczem z wydziału spraw zagranicznych, wyprawiono dwóch gońców, jednego do Lorda *Granville*, Pośta naszego w *Paryżu*, a drugiego do Pana *Bagot*, Pośta naszego w *Hadze*.

— Naczelný Sędzia *Tindal*, odprawił d. 2 h. m. uroczysty wjazd do *Bristolu*, bez żadnych zaburzeń. Tegoż dnia zagał sąd przysięgłych, który ma wydać wyrok na oskarżonych o tancznoe rozruchy. Wystawił, iż podług ustawy angielskich, nawet bytność na zgromadzeniach zgietkowych, zasługuje na karę; zwrócił uwagę na powinności każdego poddanego względem buntowniczych zgromadzeń. Dnia 3 h. m. rozpoczęło się publiczne badanie. Sześciu ludzi jest oskarżonych jako głównych sprawców zbrodni. Przeprowadzono ich z więzienia do sali sądowej bez najmniejszego poruszenia ludu.

— Xiąże *Sussex*, upoważnił Pana *Smart* imieniem Monarchy, do noszenia złotego medalu na pamiątkę koronacyi.

— Rozjątzenie obu stronictw w Irlandyi bardzo się wzmożło. W zeszłym tygodniu Oranżyści odprawili liczne zgromadzenie w *Armagh*. Dwie fregaty z wojskiem postano do *Leith*, zapewne w miejsce tego, które uda się ze Szkocyi do Irlandyi. Z *Glasgowa* poptynął 47my półk do *Belfast*. Złoga w *Dublinie* składa się z półku dragonii i huzarów, batalionu grenadyerów gwardyi, 3ch półków piechoty i kilku zakładów wojskowych.

— Hrabia *Grey*, przybył onegdaj wieczorem do *Brighton*, i zaraz miał u Króla Jmci prywatne posłuchanie, trwające blisko dwie godziny.

— Przed kilku dniami, radykaliści odprawili znowu zgromadzenie w okolicy *Manchester*. Znajdowało się tam niewiele osób. Mówcy byli zaigrzani trunkiem.

— Onegdaj, jako w pierwszy dzień tegorocznego zgromadzenia Ławników, Lord Prezydent miasta dał wielki obiad, na którym się Ławnicy i wszyscy wyżsi urzędnicy municypalni znaydowali.

— W giełdzie tutejszej ustał nieco pokup obliów nowej pożyczki Belgijskiej.

— Sąd przysięgłych w *Bristol*, uznał d. 4 h. m. *Clarek*, *Kearny*, *Higgs*, *Courteney* i *Madley*, za winnych zbrodni, o którą oskarżeni byli; uwolnił zaś niejakiego *Williams*.

— Dnia 7 *) —

Ostatniey śródzy, Król udarował Hr. *Grey*, w *Brighton*, długą poufłą rozmową, o której *Morning Chronicle* powiada, że nawet osobisty sekretarz królewski obecny tam nie był.

— Hrabia *Grey*, powrócił tu z *Brighton*. Bezpośrednio po jego przyjeździe zgromadziła się dzisiaj rada gabinetowa, na której wszyscy prawie znaydowali się ministrowie. „Bezwątpienia, pisze gazeta *Globe*, wypadek bytności u Króla pierwszego ministra, dla sprawy reformy, a zatem i dla kraju całego, był pomyślnym: nie mamy jednakże dokładniejszej o tém wiadomości, ażebyśmy mogli ją czytelnikom naszym udzielić.”

— Podług *Gazety Dworu*, margrabia *Douglas*, jedynak Xiążęcia *Hamiltona*, należeć ma do nowo mających się mianować parów. Margrabia dopiero d. 19 lutego, ma dożyć wieku lat, prawem dla parów przepisanych.

— Gazeta *Times* zawiera: „Krażyły wczoraj pogłoski, podług których, choroba Xcia *Wellingtona*, zły obrót wziąć miała. Cieszymy się jednak, że jesteśmy w możności, czytelników naszych zapewnić, że jeszcze wczoraj późno w wieczor mieliśmy od Xięcia uwiadomienie, że J. O. P. ma się znacznie lepiej, a choroba jego, chociaż nie lekka, jednakże nie jest niebezpieczną.”

— W przeszły poniedziałek odwiedzali Akademią Edimburską Xiążeta *Angouleme* i *Bordeaux*; Marszałek *Bourmont*, Arcybiskup *Reimski*, i część orszaku familii *Karola Xgo*; akade-

*) Gazeta Pruska Stanu, datowana z *Berlina* d. 18 stycznia n.s., w tém miejscu dodaje przypisek, że w *Berlinie*, późniejszych wiadomości z *Londynu*, jeszcze nie otrzymano.

nia całe się im podobała. Młody Xiążę z ciekawością każdy prawie oglądał obraz.

— Po zrzeczeniu się przez P. Karola Grey, P. Sergeant Russel, wyniesiony jest na W. Sędziego Bengalskiego. (G. P. S.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 6 stycznia.

Król Jmć uznał Pana Huber, jako vice-konsula francuzkiego w Amsterdamie.

Wielka kra idzie na Skaldzie, i dla tego 14 statków kanonierskich, które dotąd były przed warownią St. Marie i Pyptabah, popłynęły na dół Skaldy, wraz z statkiem parowym Surinam. Są teraz w bezpiecznym miejscu w Lillo, Liefkens-Noek i Terneuzen.

— Dnia 9 stycznia —

Dzisiejszy Staats-Courant ogłosił postanowienie z dnia 6 b. m. względem nowej dobrowolnej pożyczki i przymuszonego poboru pieniędzy, na przypadek, gdyby pierwsza do skutku nie przyszła. Podpisy na tę pożyczkę przyjmowane bydź mogą od poniedziałku, dnia 16 stycznia, do poniedziałku, dnia 30 tegoż miesiąca w banku niderlandzkim, u wszystkich agentów kass państwa i u władz krajowych. (G. W.)

TURCJA.

Stambul 10 grudnia.

Wychodzący tu Monitor Ottomański umieścił następujący artykuł pod napisem: *Interessa Bośniyskie*: — „Podczas ostatnich rozruchów w Albanii, przytłumionych środkami rządu, oraz walecznością i karnością wojska, zebrało się w w Bośni kilku nikczemników i włóczgów, i obrali tę chwilę do knowania spisku. Jeden z kapitanów tamecznych, nazwiskiem Hussein, człowiek dziki i nie mający oświaty, powziął myśl korzystać z tego spisku dla uskutecznienia prywatnych planów. Namowami swemi podbudzał z jednej strony spiskowych, a z drugiej powściągał ich, ukrywając swoją chytryść pod maską wierności, aby pozyskał urząd Baszy Bośni. Lecz widząc, iż trudno mu temi środkami dopiąć ambitnego swego celu, i że droga ta jest zbyt powolną dla jego żądzy, zrobił się sam rządcą kraju, i opanował władzę; grał rolę najwyższego urzędnika Porty, i sprawom publicznym nadawał kierunek równie przeciwny ogólnemu ich tokowi, jak interessom kraju. Wszyscy rozsądni mieszkańcy Bośni, wszyscy ci, którzy w postępowaniu wiernych poddanych widzą utrzymanie tego, co posiadają, są przeciwni temu czynowi przywłaszczenia. Nawet stronnicy Husseina, nauczeni świeżemi przykładami, wskazującami skutki, jakie prędzej lub później następują po buncie, przewidują z ubolewaniem, iż ten stan rzeczy nie może do niczego dobrego doprowadzić, i że nie są w stanie oprzeć się potęgze rządu. Wszakże stronnictwo z nayszapalenszych buntowników jeszcze przemaga, a spokojni mieszkańcy ci, którzy w gwałtownym i anarchicznym stanie rzeczy mają wszystko do stracenia, milczą, aby uniknąć klęsk wojny domowej, i do oświadczenia swego czekają tylko chwili, kiedy Wysoka Porta da uczuć winnym swoją zemstę. Tyloletnie doświadczenie nauczyło ich, co zawsze z nierozsądnych projektów kilku nędzników wynika, wbrew honorowi i interessowi prowincyi, w których powstanie wzniesają; miecz sprawiedliwości zawsze ich dosięgnął. Taki los spotka Husseina i otaczających go nikczemników; nierozumny śmiał ogarnąć ster rządu prowincyi, zamieszkaney przez tyle zacnych ludzi, których uciemięża. Skończyły się rozruchy w Albanii, kraj ten został zupełnie uspokojony usiłowaniami Wielkiego Wezyra. Środki, jakie mu Wielki Sułtan przepisał, przywróciły tam nayspełniejszą spokojność i porządek. Ci wszyscy, którzy błąd swój poznali i wyprzysięgli się go, otrzymali przebaczenie, żadna gwałtowna reakcja nie zostawiła zarodu niechęci między mieszkańcami. Może więc teraz W. Wezyr starać się o przywrócenie prawego porządku w Bośni, i przy-

wieść Husseina z stronnikami jego do rozumu. Nie trzeba długo czekać tego wypadku.” (G. W.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W gazecie Królewskiej wydrukowane: „Po powrocie do oyczyzny większej części polskich podoficerów i żołnierzy, którzy w Prussach przytułku szukali, a teraz z wdzięcznością korzystają z darowanego im przebaczenia i znaleźli na granicy dobrochętne przyjęcie, pozostała nie wielka liczba uporczywych, którzy nie chcieli powracać, a którym do późniejszego rozkazu pozwolono było pozostać w tutejszej prowincyi, z używaniem danych im do utrzymania się środków. Lecz mała liczba tych ludzi nie pozwalała zostawiać ich w dawniejszych miejscach, które były dla nich za obszerne: a do tego potrzeba było jeszcze użyć i mieszkańcom dolnej Wisły i Nogaty, przez długi czas obciążonym kwaterunkiem. Dla tej przyczyny rozkazano było umieścić tych ludzi w sąsiedzkich okręgach. Ale część ich, wprowadzona bez wątpienia w obłąkanie przez ludzi złośliwych, w zaślepieniu swoim nie chciała bydź posłuszną temu zaleceniu, i mniemała przepiękować prawa Państwu, które ich dostrawliwie przyjęło pod swoją zastłonę, jak i gdzie ich utrzymywać. Kilkaset ludzi, d. 22 grudnia, oddzielnymi kupami przyszło do Elbląga; byli oni zatrzymani przez patrole garnizonu i zgromadzeni na rynku; uczyniono im napomnienie i powtórzono rozkaz, ażeby szli na kwatery nowo wyznaczone; ale i tu oni odmówili posłuszeństwa, dla tego, że ludzie źle myślący wzięli im, iż jakoby wyznaczenie kwatery tak blisko granicy miało na celu, ażeby ich gwałtem powrócić do Polski. Taki upor nie mógł bydź cierpianym; podług surowości praw wojskowych, wypadłoby za to ukarać śmiercią, ale łagodność i litość nad obłąkanymi były pobudką, że szesnastu wojskowi przesy łagodnych jeszcze użyli środków. Wydany był poważeczny rozkaz, ażeby tym uporczywcom nie dawać ani ognia, ani stomy, i zostawić na chlebie i wodzie, dopóki się nie upokorzą; że zaś nadchodząca noc nie dozwoliła zostawiać ich bez dozoru własnej woli, przeto wyznaczono im w Elblągu miejsce na noc w gmachu ćwiczeń wojskowych (exercirhaus). Rozkazu, iść tam, znemu nie usłuchali, a niektórzy z nich burzyć się nawet zaczęli. Tym sposobem przywieźli oni zwierzchników do ostatniej niecierpliwości; trzeba było odłożyć na stronę dawniejszą ludzkość i nią ożywić postępowanie z litością, dla utrzymania porządku i godności władzy: stojącemu w gotowości szwadronowi huzarów rozkazano zmusić do posłuszeństwa biciem płazami, i tym sposobem Polacy tapędzeni byli do exercirhausu i w nim zapani. Po tak jawnym nawet nieposłuszeństwie Zwierzchności pruskiej, która tyle miesięcy troskliwą miała pieczę o potrzebach tych cudzoziemców, była jeszcze tak dobrotliwa, że przez niejaki czas kazała perswadować Polakom, przez własnych ich oficerów, ażeby poszli na wyznaczone im kwatery; ale i to było napróżno; aż nazajutrz dopiero z rana uciechło burzenie się, którego oni bez wątpienia będą żałowali. Polakom daje się chleb i wódka, i nie zwłocznie wychodzą na nowe kwatery. (P. P.)

Teatr. Na wczorajszym przedstawieniu dramatu, *Granowski* czyli *Ruiny Zamku Zawieprzyc*, wszystkie miejsca były napełnione — W ogólności staranna gra wszystkich Artystów przedstawiających to piękne dzieło zasługuje na publiczną pochwałę — Po skończonym dramacie przy największych oklaskach przywołani zostali: JP. Renczyński, którego w tej roli słuszenie mażna nazwać wzorowym i JP. Chelmickowski — Nie można również zamilczeć o naszym młodym Kompozytorze JP. W. Każyńskim, który piękną swą zdolnością, między innymi tworamii swojej kompozycyi, i wczoraj znacznie się przyłożył do upiększenia tego dramatu, stosowną do niego muzyką.

W czwartek 21 t. m. dane będzie widowisko dramy w trzech aktach: *Sierota z Genewy*.

Wilno dnia 18 Stycznia r. s. 1852 roku.

Publiczna sprzedaż majątków.

1 Rada Opiekuńcza Moskiewska CESARSKIEGO Domu wychowania, niniejszém powtórnie ogłasza, iż w niej będą się sprzedawały z anekcyjnego targu, oddane na ewikoyą za uchybieniem terminu nieruchomości majątki:

1) Półkownikowey Barbary Alexiejewey Kuźminy Karawajewey, Mińskiej Gubernii, Borysowskiego powiatu, we wsiach z dworami: Izbiszoze z 81—19, Czystie 58, Wardoliczach 30, Matesowie 81, Juryłowie 35, Ponie 34, Łubieniach 16, Sakowiczach z 102—17, Zabrodju 37, Niedwiednicy 7, Kruhlejem 6, w ogóle 340 dusz w 5tey rewizyi.

2) Obywatela Ignacego Michała syna Boryka, Mohilewskiej gubernii, Klimowieckiego powiatu, we wsi Pożare 24 dusz w ostatniej rewizyi.

3) Sukcessorów zmarłego Kollegialnego Assesora Jana Grzegorza syna Bohdanowicza, Witebskiej gubernii, Wielizkiego powiatu części Pozelińskiej, we wsiach: Kasilowie 51, Pczelinie 55, Masiejewie 40, Zadorozju 34, Zamoszyszczu 55; części Ahryzowskiej, we wsiach: Hryszewie 53, Trubnikowie 22, Andrejewskiej z 75—71, w ogóle 361, dusz w ostatniej rewizyi.

Pomienione majątki sprzedają się z narozdzeniem po rewizyi, ze wszelką przynależąca do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem i z przenosem długu Rady, kto zechce wedle dawniejszego świadectwa na 26 lub 27 lat na prawidłach Kassy zachowawzey; targi naznaczają się; pierwszy 3, drugi 7, i trzeci 10 dnia marca 1852 roku. Dla czego życzący kupić, zechcą przybyć do Rady Opiekuńczej na naznaczone terminy na 10 godzinę z rana; podpisywać się zaś do targów każdodziennie, wyłączając dni świąteczne i uroczyste, Decembra 22 dnia 1851 roku.

Expedytor Straszniów.

(56)

Podrząd.

1 Wileńska Izba Skarbowa ogłasza, iż w skutek przedpisania tutejszego Pana Cywilnego Gubernatora, o wezwaniu życzących, na dostawę do miasteczka Kieydan, drew, świec i słomy, dla kwaterujących tam wojsk, do upłynienia terażniejszego trzech-lecia, tojest: po 1szy Lipca 1853 roku, naznaczone w tej Izbie na pomieniony przedmiot terminy, mianowicie: dla targu 21go, i dla przetargu 25 dnia bieżącego miesiąca stycznia. — A zatem życzący podjąć się pomienionego podrządu, zechcą przybyć na pomienione terminy do tej Izby z dostatecznymi ewikcyami. — Stycznia 13 dnia 1852 roku.

Sekretarz Hayko.

W obowiązkach Naczelnika Stoła Malewski.

(66)

Ogłoszenie.

1 Magistrat Miasta Wilna, skutkiem zapisanej w swym Sądzie rezolucyi, przez niniejsze ogłoszenie wzywa sukcesorów i pretensorów zmarłej Maryanny Awanderowey Rotmistrzowey, aby ci dla udowodnienia swoich stosun-

ków, do pozostałego po teyże Awanderowey funduszu regulować się mogących, sami przez się lub przez umocowanych, w tym Magistracie w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu jawili się. Datt roku 1852 miesiąca januaryi 14 dnia.

Daniel Wener R. M. M. W. (67)

Oświadczenie.

1 Oświadczenie, imieniem Jakóba Filkiewicza Radnego i obywatela miasta Grodna, czyni się przeciw Mendelowi i Eliazowi Leyzerowiczom Sobolom kupcom i obywatelom Grodzieńskim, oraz Mowszy Eberowi Kupcowi Grodzieńskiemu, z tych powodów: pomienieni Mendel Sobol i Mowsza Eber, od roku 1827 miesiąca oktobra 26 dnia, mieli sobie przez Żałującego i zesłą żonę jego Konstancyą Filkiewiczową, udzieloną kaucyą na kamienicy, do własności Żałcego należney, w mieście Grodnie przy ulicy Skidelskiej pod Nrem 13 położony i świadectwem Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej w 1821 roku februaryi 21 dnia, za Nrem 269 wydaném, upewnionej, co do dziedzictwa, swobodności i wartości na rubli srebrnych 2,767 kopiejek 50, a to celem oddawania w zakład i pod ewikoyą, przy wzięciu przez nich podradów; wzajemnie Mendel i Eliaz Sobolowie, z Mowszą Eberem, wydaną i przyznaną assekuracyą, tegoż czasu, zapewnili Żałującego, że takową kaucyą na rok biorąc, mają oną zwrócić po skończeniu terminu z zupełną swobodnością, i w zdarzeniu jakiej odpowiedzialności przez żałującego, mają wszystkie straty i koszta wynagrodzić z majątków swych, iakowa kaucya, corok będąc wznawianą przez Żałującego dla Obżałowanych, wzajemnie też następowało zaręczenie z ich strony; i tak: gdy taż kaucya ieszcze przez nich użytą i zatrzymaną została do roku 1831 miesiąca 8bra, ciż Sobolowie wydaną i przyznaną assekuracyą w 1831 roku maja 4 dnia, zapewnili nieodmienny powrót iey żałującemu w tymże roku 8bra 26 dnia; jednakże za upływem terminu, żałujący wielokrotne czynił od siebie rekwizyce, o powrót której nie mogąc doczekać się, aż dotąd, widzi ze strony tychże Sobolow czynione różne zamierzenia; przekonywaiąc się więc, iż ciż Sobolowie z swoim kompanistą, przedsięwzięli zatruć własność żałującego, że nie dotrzymują swych assekuracyi, że od przeszłego roku miesiąca 8bra, nie zwracają tey kaucyi, a ztąd, że ta kaucya tylko na rok wydana, po upłynieniu inż terminu, ustaie w swej mocy i znaczeniu, to żałujący idąc w dopominku o powrót iey przez Władzę Policyną od Obżałowanych, iak iest opisano wyrazami w assekuracyi, tém oświadczeniem zapowiada inż iey nikczemność, oraz nieważność i ustanie w swém znaczeniu, za którą Obżałowani nie działać i czynić nie mogą i nie mają prawa, owszem, że za użycie iey nad czas zamierzony, a ztąd, że o pomiesione straty w niepowróceniu, dopominek czynić u Obżałowanych przedsięwzię; w czém zanosząc

to oświadczenie w Akta publiczne, dla wiadomości powszechney, o ustaniu i nieważności inż tey kaneyi, podaje ieszcze i do Redakcyi Kuryera Litewskiego za swym podpisem. Datt Grodno. Januaryi 11 dnia 1832 r.

Radny J. Filkiewicz.

Roku 1832 miesiąca stycznia 11 dnia, za podaną prośbą i nastąpiła rezolucją w Magistracie miasta Grodna, stawiając osobiscie Szlach. Jakób Filkiewicz Radny miasta Grodna, takowe oświadczenie ku wpisaniu do Akt podał, że jest przyjęte i wpisane, tenże Magistrat świadczy.

Józef Rautenberg Burmistrz.

(55)

2 Magistrat Grodzieński w stosowności do Naywyższych prawideł w roku 1824 gbra 14 dnia dla kupiectwa danych, gdy znajduje, że z zapasnych osób w roku 1831 do kupiectwa 2 i 3 Gildy niezapisali się w tymże Mieście do tegoż kupiectwa na terazniejszy 1832 rok z żydow: do 2giey Gildy Mowsza Judelowicz Eber, do 3 Gildy Mowsza Leybowicz Gierszony z powodu zaszczy ich śmierci; oraz z Miasteczka Induny: do 3 Gildy Efroim Josielowicz Ways — Przeto w odpowiedności § 192 tychże prawideł zostawszy wyłączeni z tegoż kupiectwa mają już wzbronienie prowadzenia targu i handlu — Dla czego zawiadamia się wszystkich mających komercyą i interessa z powyższemi osobami, że jak nie są zapisani na terazniejszy 1832 r. do kupiectwa, tak nie mogą i nie powinni prowadzić handlu i wchodzić w żadne interessa komercyjne. Dnia 7 Januaryi 1832 r.

Józef Ratenberg Burmistrz.

Radny Karol German.

(45).

O w ł o c z ę d z e.

2 Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się: iż w zostającym pod zawiadowaniem tego Sądu powiecie wzięty człowiek Sidor Stepanow Kozieł, który się powiadał rodem Witepskiej Gubernii Lepelskiego powiatu ze Słobody Ciapelskiej obywatelki Akuszeczychi włościaninem, mający od urodzenia lat 50, przymiotami, wzrostu średniego, silny, włosów na głowie, brodzie i wąsach światłorussych, a na głowie nieco z siwizną i na wierzchu niewielka łysina, twarzy czystey, na lewym policzku przy oku znajduje się mała brodawka, nosa szerokiego, oczu błękitnych, że pomieniony człowiek utrzymuje się w Rzeczyckim mieskim ostrogu od dnia 5go terazniejszego miesiąca decembra, i o uczynieniu o nim sprawy z tego Sądu pisano do Lepelskiego takiegoż Sądu za N. — Decembra 7 dnia 1831 roku.

Assessor Jan Żubra.

Sekretarz Andrzej Chiton.

(51)

Przedaż Domu.

3 Od Litewskiego Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie Skarbowych poszlin za wzięte w 1825 roku na święto-Stefańskiej miasta Wilna rogatce kontrabandowe towary w ogóle 1,958 rubli 58 assygnatami, oddany na sprzedaż dom żyda Hirszy Zelikowicza Bratena albo Kaca w mieście Wilnie na Franciszkańskim zaułku pod N. 560 położony, oceniony 5,678 rub. 80 kop. assygnatami i dla takowey

przedaży naznaczono targi pierwszy 11, drugi 12, a trzeci i ostateczny 15 dnia następującego lutego. Życzący więc kupić rzeczony dom, zechcą przybyć na wspomniane terminy do tego Rządu. Stycznia 9 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Jamontt.

Naczelnik Stoła Julian Rutkowski. (49)

O g ł o s z e n i e.

3 Rada Mieyska Wileńska, na mocy Datkowego o handlach Postanowienia Naywysocy w dniu 14 Nowembra 1824 roku utwierdzonego, ninieyszém ogłasza: iż z liczby kupcow tak Chrześcijan jako i Żydow na rok 1831 w Mieście Wilnie do Giełd zapisanych, na rok terazniejszy 1832 z tegoż kupiectwa wypisali się, jako to z Chrześcijan kupce 3ciey Gildyi: Franciszek Woyciechowicz, Józef Latoszyński, Anna Łukaszewiczowa, Piotr Dobrowolski i Andrzej Nowacki — Z Żydow teyże Gildyi: Dawid Matysewicz Straszński, Izrael Leybowicz Dayches, Jankiel Josielowicz Jogiches, Owsiey Dawidowicz Frydberg, Mowsza Szmuyłowicz Dayches, Mowsza Las, Josiel Mowszowicz Rozenson i Jankiel Leybowicz Burszteyn; o tém więc Rada Mieyska przez Gazetę Kuryera Lit. ogłaszając ostrzega, iż pomienione wyżej osoby nie mają już prawa prowadzić właściwego Kupcom handlu, ani też zawierać w interessach handlowych umow. Datt dnia 9 stycznia 1832 roku.

Onufry Nowacki Prezydent R. M. W.

Pismowodca Marcin Pozlewicz.

(44).

Do Dzierżawy.

3 Prokuratorya Jeneralna Massy po Xiążęciu Dominiku Radziwille pozostałey, obwieszoza ninieyszém, iż na kontraktach Mińskich, Nowogródzkich i Wileńskich bieżącego roku wydzierżawiać będzie z wolney ręki Dobra w różnych Guberniach i powiatach położone, a mianowicie:

Gubernia Wileńska

Powiat Wileński.

Folwark Sołtaniszki z młynem i zwierzyniorem pod Wilnem.

Powiat Kowieński.

Wiliampol przedmieście Kowna z awulsem i przewozem na rzecz Wilii.

Gubernia Grodzieńska

Powiat Nowogrodzki.

Zaścianek Plisa.

Juryzdyka w mieście Nowogrodku. Folwark Sadowiszczce.

Zaścianki Mirskie i Raduń.

Powiat Lidzki.

Folwark Andrusowszczyzna.

— Bielica.

— Dokudow.

— Kapłanowszczyzna.

— Istoki.

— Łoziany.

— Stoki z awulsem Karolin.

— Sielce.

— Krzywicze.

Obwód Białostocki

Powiat Bielski.

Dobra Orla, z folwarkami Orla, Rudoty, Baranowce i Kuszki.

Gubernia Mińska

Powiat Miński.

Folwark Hrebinowszczyzna.

— Wickowszczyzna.

— Kozłowszczyzna.

Powiat Stucki.

Miasto Stuk.

Folwark Borki z awulsem Łopatycze.

— Bokszyce.

— Basławce z awulsem Czerniew.

— Cielewicze.

— Chrzanow.

— Dabieyki.

— Hawryłczyce.

— Hanusowszczyzna.

— Lubkowszczyzna.

Łosza karczma z przewozem.

— Niekraeze.

— Prusy.

— Pohost z folwarkami Nowa korzyść, Zastarzynie i Smolhow.

— Rożan.

— Siółko.

— Wołożyce.

Zaścianki: Kapliciszczce.

— Pawlukowszczyzna.

— Siewruki.

— Sagajłowszczyzna.

— Wieszyn.

Powiat Bobruyski.

Folwark Drażno.

— Dąbrowa.

— Jeremieze z miasteczkiem Lubaniem folwarkami Zasmuże, Zakalno i Talia.

— Protasewicze.

— Żyoin.

Karczma Filiponka i Jakszyna pod Urzczem.

Gubernia Mińska

Powiat Ihumeński.

Folwark Samuelow.

— Cierebuty.

— Szczytkowicze.

— Sty Dwór z awulsem Łobock i miasteczkiem Mohyluą.

— Litwa.

— Żaczkow.

Powiat Mozyrski.

Folwark Łachwa z miasteczkiem.

— Lenia.

— Lubaczyń.

— Czuczewicze.

— Wola.

— Sitnica.

— Jurkiewicze po Komornickich.

Gubernia Wołyńska

Powiat Dubieński.

Folwark Dabiszcze i Moszoczenica.

— Chorłupy.

— Pokaszczew, Żorniszczce, Turczyn.

Powiat Łucki.

Dobra Olyka z miastem i folwarkami, Berestyany, Cumań, Nosowicze, Metelna, Długoszyje i Nowosiółki.

Dobra Kołki z folwarkami, Rudniki, Wilbicze i Taraż.

Gubernia Witepska

Powiat Nowelski.

Folwark Dominikow.

— Somin v. Taranty.

— Rubanikow.

— Stefanow.

— Topory v. Krasna.

— Żary.

— Syrokwaszyn.

— Dubinino.

Gubernia Mohylewska

Powiat Mohylewski.

Folwark Białynicze z miastem.

— Berezówka.

— Rudnia.

Działo się w Wilnie 1832 r. stycznia 11 dnia. Prokurator Masy Izidor Salmonowicz. Za jeneralnego Sekretarza Mikołaj Malinowski. (41)

P o z e w.

NIK O L A Y Iszy, z Bożej Łaski IMPERATOR Samowładnący Całą Rosyą, etc. etc. etc.

5 Urodzonemu Jerzemu Hrabi Tyszkiewiczowi Kasztelanicowi Żmudzkiemu, Pozew przed Sąd Ziemi powiatu Dziśnieńskiego, z instancyi Urodzonego Józefa Niemiry Sędziego Granicznego powiatu Dziśnieńskiego, mieniając oto: iż co w roku 1818 augusta 9 dnia, dekretem exdywizorskim w majątności Strzedniku ogłoszonym, od majątku Błoznik w Dziśnieńskim powiecie leżącego funduszu Janusza Tyszkiewicza, wydzieloną została schedka z dwóch chat złożona i małej części lasu we wsi Dziemidzionkach, Obżałowanemu Jerzemu Tyszkiewiczowi we środku schedy Urodzonego Dworzeckiego; która to schedka, zajmująca w sobie do pięciu włok ziemi razem z zaroślami i siedm dusz rewizyjnych, za salarya od dopominkowey summy policzone w ilości 430 rubli srebrnych kopiejek 50, oprócz poszliny skarbowey, tymże dekretem exdywizorskim wyż datą pomienionym, Urodzonemu Prezydentowi Rodziewiczowi w extenuacyą oddana została; a Prezydent Rodziewicz poruczył też extenuacyą Dworzeckiemu. Urodz. Ferdynand Dworzecki, nie mogąc w najmniejszej ilości (z powodu zubożałych dwóch włocian i pustey ziemi) wybrać pomienionych salaryów, dla przyległości ku swojej schedzie; z własnego swojego funduszu, Urzędnikom Sądu Exdywizorskiego salarya te opłacił, przelewając od nich pobrał, i opłaciwszy za schedę Obżałowanego Jerzego Tyszkiewicza poszliny Skarbowe, w ilości rubli srebrnych 136 kopiejek 83, za zrzeczeniem sądowem, przez władzę wykonawczą w roku 1822. 7bra 28. dnia, pomienioną schedkę Jerzego Tyszkiewi-

oza z dwoma chatami Kondrata Popioła i Zacharkę Dziemidzienkę pod tradycyjne władanie zajął, podatki coroczne opłacał i zapomogi dawał, a wyprzedawszy swoją schedę Urodzony Dworzecki Zaufającemu się Delatorowi, i tęż schedkę tradycyjną Jerzego Tyszkiewicza, za odebraniem powyższej summy i całkowitej należności za dawane zapomogi, Zaufającemu do władania, w roku 1825 augusta 51 dnia, przelał. Zaufający zaś delator, po nabyciu przelewem takowej tradycyi i po wwiązaniu Urzędowem, z powodu ciągłych nieurodzajów, a ztąd ubóstwa tych włości, podatki Monarsze, ziemskie powinności i spłatkowe rekrutskie, corocznie z własnego funduszu, za tęż schedkę tradycyjną Obżałowanego Jerzego Tyszkiewicza opłacał, dusze tey schedki, dla łatwiejszej opłaty podatków, od ogółu Błosznik, w Mińskiej Skarbowey Izbie, swoim kosztem odłączył; zapomogi na przekarmienie i zasiewy dawał. Lecz pomimo tak wielkiego wydatku, ośmset górą rubli srebrnych nad wartość tey schedki wynoszącego, Obżałowany Tyszkiewicz czasu sprawy odbywającej się po apellacyi w 2gim Wileńskim Wremiennym Departamencie, nie pozywając ani Urodzonego Dworzeckiego, ani też Zauftego Delatora, władających jego schedką w tradycyjnej posesyi, wniósł żądanie, aby mu z extenuacyi powróconą została — i Departament 2gi Wremienny Wileński, bez adoytacyi Zaufającego Dellatora, w roku 1827 marca 28 dnia, zaferował swój dekret, aby zwrócić Obżałowanemu Jerzemu Tyszkiewiczowi sądzoną jemu z majątku Błosznik schedkę, jako już mogące bydź wybrane pieniądze salaryjne przez extenuacyą, wtenczas, kiedy ta salaryjna summa, nie tylko nie została wybrana, lecz nadto, za opłatę Skarbowych poszlin, opłatę podatków Monarszych i rekrutskich, oraz za dawane zapomogi włościom, wielka jeszcze liczy się należność, więc takowy dekret, jako praejuditium otrzymany, waloru mieć swego nie powinien, i kassować realnych należności Zauftego Delatora nie może. Przeto Zauftey Delator, mając tak liczne wydatki na schedzie Obżałtego Jerzego Tyszkiewicza, wedle rejestru przy udowodniających kwitach, specificie okazującego sumnę rubli srebrnych 862 kopiejek 90 wynoszące, kiedy nie widzi żadnego

środka do uzyskania od Obżałtego takowej summy, która przenosi wartość pomienioney schedki Jerzego Tyszkiewicza, a zwłaszcza: kiedy z teyż schedki zmarło w roku idącym trzech ludzi płci męskiej samych gospodarzy; postanowił więc mocą prawa przez niniejszy pozew domagać się uznania sądowego pomienioney schedki Obżałtego Jerzego Tyszkiewicza na dziedzictwo dla siebie; i w tym celu pozywając Obżałtego przed Sąd Ziemiński Dziśnieński, oraz dla zaawizowania przez Gazetę Kurjera Litewskiego, do Redakcyi Wileńskiej niniejszy Pozew przesyłając, zakłada prośby. Nadewszystko: Dekretu 2go Wileńskiego Wremiennego Departamentu, w roku 1827 marca 28 dnia w kategorii Jerzego Tyszkiewicza zapadłego, jako praejuditium zaferowanego, podniesienia i skassowania. Wszystkich składających się dowodów Zauftego Deltora utwierdzenia, i mocą onych summy wedle rejestru 826 rubli srebrnych kopiejek 90. na Obżałtym dla Zauftego sądzienia. Za jakową sumnę, oraz za przysądzić się mającą za expensa prawne, schedkę dekretem exdywizorskim w roku 1818 augusta 9 dnia, Obżałtemu Jerzemu Tyszkiewiczowi od majątności Błosznik przysądzoną, chat dwie poddanych i do 5ciu włok ziemi z lasem zajmującą, na dziedzictwo dla Zauftego Deltora uznania, i żeby taż schedka Zauftemu do wieczystego władania podaną została, Ukazem, władzę wykonawczą zobowiązania, oraz i tego wszystkiego zdeterminowania, co czasu sprawy dowiedzionem będzie, z wolnem poprawieniem się na żalobie. Pisan roku 1831 miesiąca xbra 1. dnia.

Roku 1831 miesiąca xbra 2 dnia. Woźny niżej wyrażony świadcę, iż kopia takowego Pozwu, z instancyi Urodzonego Józefa Niemiry Sędzię Granicznego powiatu Dziśnieńskiego, JW. Jerzemu Hrabi Tyszkiewiczowi Kasztelanowi Żmudzkiemu, w schedzie jego we wsi Dziemidzionkach w Dziśnieńskim powiecie leżącej, z exdywizyi od majątku Błosznik wydzieloney, podałem, i o terminie stawania na Kadencyi Trzy-Królskiej w roku następnym przypadającej, oznaymiłem i opowiedziałem. Datt ut supra.

Piotr Godlewski Woźny powiatu Dziśnieńskiego. (50)

Rada Mieyska Wileńska ma honor niniejszém wniawiadzić, że tuteysi Wexlarze od 15 po 22 terażn. Stycznia Kurs monet następnych pokazali takowy: za dukat nowy dają rub. 10 k. 75, a sami przedają po rub. 11 k. 10; za dukat stary dają rubli 10 kop. 40, a sami przedają po rubli 10 kop. 70, za imperyał dają rubli 38, a sami przedają po rubli 38 kopiejek 50; za pół imperyał dają rubli 19, a sami przedają po rubli 19 kop. 25, za rubel srebrny całkowity dają rubli 3 kop. 70; a sami przedają po rub. 5 kop. 75 i za rubel srebrny drobną monetą dają po rubli trzy kop. 80 assygnacyami.

Виленской Городской Думы Гласный Венера. Письмоводитель Поздевичь.

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 15 o 2 po połud.	27 cal. 10,1 lin.	+ 1 stopni.	Połud.-zach.	Pochmurno.
	d. 16 godz. 7½ rano	27 — 10,4 —	— 3½ — —	Południowy	Pochmurno.
	d. 17 — — —	27 — 2,1 —	— 4 — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 18 — — —	27 — 4,0 —	— 4 — —	Zachodni.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.
DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 18 Stycznia.
CENZOR Leon Borowski.